SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

EVIGT LIV ER AT KENDE GUD OG HANS SØN JESUS KRISTUS

NUMMER 24 | 15. DECEMBER 1922 | 71. AARGANG

INDLEDNINGSTALEN AF PRÆSIDENT HEBER J. GRANT.

Ved Generalkonferencen den 6. Oktober 1922.

I Tabernaklet Salt Lake City, Utah.

(Oversat fra »Deseret News«.)

(Fortsat fra Side 361.)

USANDHED PUBLISERET

Jeg vil læse et Udklip, sendt til mig af forhenværende Guvernor for Utah, John C. Cutter, dateret Winona Lake, den 9. August, thi jeg tror, at denne Meddelelse vil være oplysende for Eder, ligesom den er det for mig: »Dr. James S. Martin fra Pittsburg holdt en Tale her i Dag, hvori han erklærede, at H. J. Grant, Hovedet for Mormonkongeriget, er den mægtigste Politiker i Amerika, thi han kontrolerer ikke alene de politiske Forhold i Utah, men ogsaa i de fem omkringliggende Stater, samt over sin Indflydelse i det mindste i fem andre Stater. Han staar i intimt Forhold til Præsidenter og slutter Overenskomster med de store politiske Par-

tier.« Jeg dementerer disse Beskyldninger og vil raade Dr. Martin og alle andre til ikke at tale Usandhed, thi der er et Sted beredt specielt for alle Lognere.

Jeg erklærer til den hele Verden, at jeg aldrig har brugt min Indflydelse mod eller for noget Individ i politisk Henseende i Utah eller nogen anden Stat. Jeg har ingen Aspirationer paa disse Omraader. Det blev sagt til Profeten Joseph Smith, at hans Navn skulde blive omtalt som Godt og Ondt blandt alle Nationer, og det samme kan berettiget siges ogsaa om hans Efterfolgere.

Al den Opposition, som gør sig gældende mod Guds Værk, kan ikke standse det. Jeg vil læse en Del af det 121. Kapitel i Lærdommens og Pagtens Bog fra det 33. Vers. Hvor længe kan rindende Vand forblive urent? Hvad Magt kan standse Himlene? Lige saa godt kunde Mennesket udrække sin svage Arm for at standse Missourifloden i dens bestemte Løb, eller vende Strømmen i modsat Retning, som at forhindre den Almægtige fra at udgyde Himlens Kundskab paa de Sidste Dages Helliges Hoveder.

Se, mange er kaldte, men faa er udvalgte. Og hvorfor er de ikke udvalgte?

Fordi deres Hjærter er de verdslige Ting hengivne, og de tragte efter menneskelig Ære, saa at de ikke kan lære denne ene Lektie:

At Præstedømmets Rettigheder er uadskilleligt forbundne med Himlens Kræfter, og at Himlens Kræfter ikke kan kontroleres eller bruges uden ifølge Retfærdighedens Principer.

At de kunne overdrages paa os, er sandt; men naar vi forsøger at skjule vore Synder, tilfredsstiller vort Hovmod og vor forfængelige Ærgerrighed, eller udover Kontrol, Herredømme eller Tvang over Menneskenes Sjæle i nogen som helst Grad af Uretfærdighed, se da unddrager Himlene sig os, Herrens Aand bedrøves, og naar den borttages, da er saadanne Mænds Præstedømme og Myndighed til Ende.

Se, forend han bliver det va'r, er han overladt til sig selv

at stampe imod Brodden, forfolge de Hellige og stride mod Gud.

Ved sorgelig Erfaring har vi lært, at det næsten ligger i alle Menneskers Natur og Tilbøjelighed, saa snart de formoder, at de har erholdt en Smule Myndighed, da straks begynde at udøve uretfærdigt Herredomme.

Paa Grund heraf er mange kaldte, men faa er udvalgte.

Ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedommet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskromtet Kærlighed.

Venlighed og sand Kundskab, uden Hykleri og uden Svig, skal storligen udvide Sjælen.

Irettesæt skarpt, naar Du drives dertil af den Helligaand, og udvis derefter større Kærlighed mod en saadan, som Du har irettesat, paa det, at han ikke skal holde Dig for en Fjende.

At han maa erfare, at din Trofasthed er stærkere end Dodens Baand.

Lad Dit Hjærte være fuldt af Kærlighed til alle Mennesker og smyk altid Dine Tanker med Dyd; da skal Du have større Frimodighed for Guds Aasyn, og Præstedommets Lære skal falde paa Din Sjæl som Himlens Dug.

Den Helligaand skal være Din stadige Ledsager, og Dit Scepter Retfærdighedens og Sandhedens uforanderlige Scepter, og Dit Herredomme skal være et evigt Herredomme, og uden Tvangsmiddel skal det tilflyde Dig fra Evighed til Evighed.

Og dette er Evangeliet, det glade Budskab, som Rosten fra Himlen vidnede for os.

At Jesus kom til Verden for at blive korsfæstet for Verden og bære dens Synder og helliggøre og rense den fra al Uretfærdighed.

Dette er Evangeliets Budskab til Verden. Mange siger, at vi tror, at Jesus Kristus lever, men vi véd det ikke. Der er dog to Mænd, som kunde sige med Vished, at de vidste, at han lever, nemlig Joseph Smith og Sidney Rigdon:

Og se, efter de mange Vidnesbyrd, der er given om ham, er dette, som vi giver, det sidste af dem alle, nemlig: at han lever.

Thi vi saa ham hos Guds hojre Haand, og vi horte Rosten vidne, at han er Faderens Enbaarne.

At ved ham og formedelst ham og af ham er Verdenerne bleven til og skabte, og deres Indvaanere er avlede som Sonner og Dotre af Gud.

Og dette saa vi ogsaa og vidner, at en Guds Engel, der havde Myndighed for Guds Aasyn, men gjorde Opror mod den enbaarne Son, hvem Faderen elskede, og som var i Faderens Skod, blev nedstyrtet fra Guds og Sønnens Aasyn.

Mange siger, at de ikke kan tro dette, men det forandrer ikke Sagen, thi der er Tusinder af Mænd og Kvinder, som kan bære Vidnesbyrd om Mormonismens Sandhed formedelst den Hellig Aands Aabenbarelse til dem.

Det er en Gaade for Verden, at to Tusind unge Mænd og Kvinder paa deres egen eller Forældres Bekostning vil gaa ud i Verden og uden Betaling forkynde Evangeliet, men for de Sidste Dages Hellige er det ingen Gaade. De forstaar, at det er fordi, de elsker Jesu Kristi Evangelium og deres Medmennesker.

Naar vi kalder vore Brodre og Sostre paa Mission, saa faar vi altid saadanne Svar tilbage, som tilkendegiver Glæde og Taknemmelighed, fordi Herrens Tjenere er bleven inspireret til at kalde dem paa Mission, thi det har været deres Attraa at gaa ud i Verden og forkynde Evangeliet. Der har været mange Tusinder af Mænd og Kvinder, som har været ude i Verden paa Mission, og det er umuligt at beregne den Opofrelse, der er gjort paa det finansielle Omraade. Der er gennemsnitlig 2000 Missionærer ude i Verden paa én Gang, og naar man regner, at det koster hver enkelt Missionær 50 Dollars om Maaneden at leve, saa belober denne Sum sig til Millioner hvert Aar, og alt dette uden noget Haab om finansiel Erstatning.

Jeg erindrer, da jeg var paa Mission i England, at jeg tilfældigvis fandt en Bog, skreven af Eks-Senator Beveredge, betitlet: »Den unge Mand og Verden«. Jeg har hentydet til denne Bog mange Gange, men jeg onsker at hentyde til den igen. I denne Bog fandt jeg folgende Kapitler: »Den unge Mand og Prædikestolen«, »Den unge Mand og hans Hjem«, »Den unge Mand og Loven«.

I Kapitlet: »Den unge Mand og Prædikestolen« omtaler han en Person, som opholdt sig i en By, hvor der var mange Gejstlige, og havde saaledes de bedste Betingelser for at faa nedenstaaende Spørgsmaal besvaret. Han meddelte paa Forhaand, at en af de Forenede Staters storste Transportorer havde sagt, at han vilde hellere have Kundskab om Livet efter Doden, og at Sjælen er udodelig, end den hojeste Stilling og Ære i denne Verden. Han hentydede ogsaa til en almindelig Politiker, der havde tænkt paa mange forunderlige Ting, og særligt: »Er Sjælen udodelig, og hvad er Sjælen for noget«.

1. Spørgsmaal: Tror I paa Gud Fader, som en intelligent definitiv haandgribelig Personlighed, ikke en flydende Taage, der svømmer i Rummet, men en personlig Gud, i hvis Billede I er skabt?

Ingen Argumenter, ingen Forklaringer. Er Eders Sind i en saadan Stilling, at I kan svare: Ja eller Nej.

Ingen af disse Gejstlige svarede Ja, men forsogte at give Forklaringer, fordi der er saa mange delte Meninger i Verden.

2. Spørgsmaal: Tror I, at Jesus Kristus er den levende Guds Son og sendt af ham for at frelse Verden, at han dode paa Korset, blev begravet og opstod den tredje Dag? Intet Svar; kun Forklaringer. Alle var enige om, at han var en dygtig moralsk Lærer. Han var ikke en moralsk Lærer, dersom han ikke var Guds Søn. Han sagde selv, at han var Guds Son og Verdens Frelser. Han kunde ikke være en moralsk Lærer, dersom den Grundvold, han stod paa, var falsk.

3. Spørgsmaal: Tror I, naar I dor, at I skal leve igen med en

fuld Bevidsthed om Eder selv og være i Stand til at genkende Eders Slægtninge og Fortidsvenner? Intet bestemt Svar fra nogen af Præsterne. Hvad Svar vilde de Sidste Dages Hellige give paa disse Spørgsmaal? Det vilde blive et ubetinget Ja.

Vi tvivler ikke om, at Gud er en Person. Joseph Smith saa ham og talte med ham. Vi tvivler ikke om, at Jesus er Kristus, Verdens Forløser, thi han meddelte dette til Sidney Rigdon og Joseph Smith i Kirtlands Tempel.

Vi tvivler heller ikke om Sjælens Udødelighed:

»Om Hytten paa vor Rejse brydes ned,
salig Dag! Alt er vel!
Endt er da al vor Trængsel og Ufred,
og hos Gud bor vor Sjæl.
Men om vort Liv det bliver spart,
og vi med Israel faar Part,
vi Jesus da vil møde snart!
Alt er vel! — Alt er vel!«

For en Tid siden modtog jeg et Brev fra Vice-Præsidenten for en stor Bank-Institution, for hvem jeg sang denne Sang, naar han var i Utah, og han bad mig om en Kopi. Nogle Dage senere citerede han det sidste Vers og sagde: »Jeg har aldrig læst et Vers i en Salme, som har givet mig saadan Overbevisning om Sjælens Udødelighed.« Han sagde videre: »Jeg betragter disse poetiske Ord som de smukkeste, de mest opmuntrende, ophøjede, overbevisende og inspirerende af alt, som jeg har hørt og erfaret i mit Liv vedrørende Livet efter Døden. Saadanne Tanker ophøjer Mennesket til Guddomsrang.«

Mr. Beveredge sagde, at de Gejstlige, som han stillede disse Spørgsmaal, var anerkendte som de dygtigste baade med Hensyn til Lærdom som Veltalenhed. Han sagde videre, at Mænd, som bestiger Talerstolen uden Tro paa Kristus, er Helligdomsskændere.

GØR HVAD ER RET.

Forend jeg slutter min Tale, onsker jeg at sige, at jeg aldrig forventer at høre min Ynglingssang: »Kom Hellige fremad og frygter ej, kun med Mod fremad drag«, uden at jeg tænker paa min lille Soster, der dode paa Rejsen hertil og blev begravet paa Sletterne, men senere blev opgravet og fortæret af Ulvene, min Faders forste Hustru og andre, som mistede deres Liv paa Vandringen hertil, samt den enestaaende Rejse af Brigham Young og Pionérerne. Jeg er taknemmelig til Gud, fordi min Fader og Moder var blandt disse tapre og trofaste Pionérer, der havde et urokkeligt Vidnesbyrd om, at Gud lever, at Jesus er Kristus, og at Joseph Smith er en sand Profet. Naar jeg horer denne smukke Salme: »Gor hvad er ret«, saa onsker jeg af hele min Sjæl at opmuntre mine Soskende til at folge de Tanker, som indeholdes i Særdeleshed i det sidste Vers af denne Salme:

»Gor hvad er ret, thi nu Lænkerne brydes,
Aagene splintres, selv Mørket er spredt.
Haabet om Frihed af Folkene nydes,
Sandheden sejrer; gor altid kun ret.

Gor hvad er ret, lad saa Folgerne komme.
Svigt ej i Kampen for Friheds Idræt,
modigen fremad til Proven er omme,
Gud Dig beskærmer, gør derfor kun ret.

Gud velsigne Eder alle, Amen.

JULE-TANKER.

»Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids Stad!« Saaledes lød det glade Budskab fra Englene til Hyrderne paa Marken hin Julenat, da Jødernes Konge, Jesus Kristus, fødtes i Betlehem af Jomfru Maria. Sekler er henrunden

siden Julestjernen første Gang skinnede over Jorden, fuld af Glans og Styrke som ingen anden Stjerne, og som Vismændene fra Østerland blev var og drog efter for at finde Vejen til Krybben med det lille Jesubarn, thi de vidste det var Jødernes Konge, der var født, og de bragte Barnet al Anerkendelse og takkede Gud for sin Gave til Menneskene, thi der staar skrevet: »O, Betlehem, Betlehem, Du skal ingenlunde kaldes liden iblandt Juda Stæder, thi af Dig skal udgaa en Fyrste, som skal være mit Folks, Israels Hyrde!«

Julen (Jesus Fødselsdag) har siden været en af Menneskenes største Højtider. Ingen Glæde er vel mere forbunden med Lyksalighed for de, som kende Livet, end naar de modtager et af de uskyldige smaa Børn i deres Varetægt. Og hvert Aar, paa den Dag, de fik det, mindes de den med al Ømhed og Kærlighed, da deres Livsblomst udsprang og virkede i al sin Skønhed. Hvorfor skulde vi da ikke af Hjertet takke vor himmelske Fader og med en sand Forstaaelse mindes den Dag da Gud sendte sin Søn, den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham (og lyder hans Bud), ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. Han, som løste os fra Døden og tilvejebragte Opstandelse og evigt Liv til alle Trofaste. Hans Ord er Livet til dem, som følger ham, og dyrebare er de Løfter, han gav, som opfyldes den Dag han kommer tilbage i al sin Majestæt som Kongernes Konge og Herrernes Herre for at regere Jorderige. Derfor: »Ære være Gud i det Højeste, Fred paa Jord og iblandt Menneskene en Velbehagelighed.«

W. Müller.

Glæder Eder, I Retfærdige, i Herren, og priser hans hellige Ihukommelse.

*

Klogskab er Sansernes Dyd.

OM STAMTAVLER FRA SKANDINAVIEN.

(Fra Bikuben.)

Et af de vanskeligste Spørgsmaal at besvare, som vi endnu har modtaget, er følgende: Naar en Genealog i Danmark ikke vil sende den af ham udarbejdede Stamtavle herover, for han har faaet Pengene for Arbejdet, og Bestilleren ikke vil sende Betalingen, for han har faaet Stamtavlen, hvad er der saa derved at gøre?

Vi indrømmer, at vi kommer til at lade Spørgsmaalet gaa videre. Men hvis nogen skulde spørge, hvorfor et saadant Forhold gør sig gældende, da har vi Svaret paa rede Haand: Det er fordi, vi herovre har haft med uærlige Genealoger at gøre, og fordi Genealogerne har haft med uærlige Folk at gøre.

Og vi bruger Ordet uærlig uden Forbehold.

Det er uærligt at modtage Forskudsudbetaling paa Slægtregistre og saa intet gøre ved det, men uden videre stikke Pengene i Lommen. Genealoger baade i Danmark og Norge har baaret sig saaledes ad. Og at de var Medlemmer af Kirken, er ingen formildende Omstændighed. Det gør deres Handlemaade saa meget mere uærlig. Naar Folk her bliver saa interesserede i deres afdøde Slægtninge, at de anmoder en Genealog om at samle deres Slægtregister, og de saa, naar dette er færdigt, ikke vil betale for det, da er de uærlige. Et Slægtregister har aldeles ingen Værdi for andre end den, det er udarbejdet for, og kan derfor ikke gøres i Penge af Genealogen. Naar Bestilleren ikke betaler for det, er det spildt Arbejde. Dersom De føler Dem paavirket til at faa Deres Slægtregister samlet, men ikke har Penge at betale for det med eller er sikker paa at kunne skaffe dem, da er det ikke Elias' Aand, der har paavirket Dem, og det er tvivlsomt, om De vil have nogen Velsignelse af at benytte et Slægtregister, som en anden har samlet og ikke har faaet Betaling for. Uærlige Folk kan nemlig ikke arve celestial Herlighed.

Advarsler har været publiserede mod at sende Penge til

selvbestaltede Genealoger, før Arbejdet var udført, netop fordi saadanne har misbrugt Folks Tillid. Naar De altsaa vil have Stamtavler fra disse, da er det sikrest at sende Betalingen gennem Missionspræsidenten og lade ham udbetale Pengene, naar Arbejdet er gjort. Da har baade De og Genealogen Garanti for, at hver især faar, hvad de skal have, og er Genealogen hæderlig, kan han intet have at indvende mod en saadan Ordning.

Hvad det imidlertid ogsaa er værd at huske paa er, at enhver, der har kigget ind ad Vinduerne i et Arkiv, ikke derfor er Genealog. Der skal visse Skolekundskaber til, ligesom det fordrer betydelig Erfaring og specielt Studium at udarbejde paalidelige Stamtavler. Baade i Danmark og Norge er der autoriserede, af Staten ansatte Genealoger, som er ovede og erfarne i dette Arbejde, og som laver Stamtavler for private Folk, saavidt deres Tid tillader. Der er ogsaa Genealoger, som udelukkende beskæftiger sig med at samle Slægtregistre, og flere af disse har udfort fortræffeligt Arbejde, men enkelte af dem, der havde rekvireret Stamtavler, har nok været mindre fortræffelige Betalere. En Genealog i Danmark har saaledes tilgode for 3 Stamtavler, hvoraf de to var bestilt fra Salt Lake City, og har ventet paa sit Tilgodehavende i halvandet Aar og venter endnu. Det drejer sig ialt om 4 à 5 Hundrede Kroner, hvilket jo ogsaa er Penge, selv for en Genealog. Det er at haabe, at disse Linjer kommer rette Vedkommende for Øje, og at de imodekommer deres Forpligtelser. I Forbindelse hermed kommer vi til at tænke paa afdode Jens Jensen, der udforte genealogisk Arbejde i Danmark i mange Aar, og hvor Nedskriveren blev bekendt med ham. Han havde nok ogsaa en Del tilgode, som han efter eget Udsagn aldrig ventede at faa. Nogle af disse sendte dog en Krans til hans Ligkiste!

Skandinaverne i Zions Dale er meget ivrige i at søge efter deres Dode for ifolge deres Tro at kunne være dem til Velsignelse. Hundrede af Slægtregistre er bleven sendt herover, og med ganske faa Undtagelser har Betalingen af dem været

en Æressag. Derfor er det beklageligt, at enkelte uærlige Individer tor tillade sig at odelægge den gensidige Tillid, der er saa vigtig for godt Samarbejde især imellem Folk, der er saa langt fjernede fra hinanden.

MENNESKETS AFSPEJLING.

(Af *O. Sweet Marden.*)

Hver Gang man gør Uret, svækker man sig selv. Paa den Maade gaar det til, at saa mange afskærer sig næsten aldeles fra bevidst Forbindelse med det guddommelige, idet de kapper Tovene, Retfærdighedens, Sandhedens, Kærlighedens og Pligtens Ankertov, og saaledes berøves deres Kraft.

Vort største Forræderi begaar vi mod os selv. Hver uret Handling overskærer en Streng i den Snor, der forbinder os med vor Gud. Dette forklarer, hvorledes en, der har været en Helt, kan — gennem sine egne forbryderiske Handlinger — blive til en Kujon. Han har afbrudt Forbindelsen med sin Fader og Skaber, og Bevidstheden om denne Adskillelse fra det store Princip, han havde modtaget ovenfra, giver ham en Følelse af Isolerethed, Usikkerhed, Hjælpeløshed — en Følelse af, at han kun er en Brøkdel af, hvad han skal være.

Hver Gang vi gør Uret, afviger fra Sandheden, begaar en uhæderlig, uværdig Handling, gør os skyldige i lav, foragtelig Opførsel, svækker vi Almagtens Tag i os og bliver derigennem Bytte for alle Slags Frygt og Tvivl og bange Anelser. Adskilte fra Guddomskraften føler vi os saa hjælpeløse som et lille Barn i Mørke.

Mennesket begynder at indse, at hans Kraft, Held og Lykke retter sig efter, hvor meget han er sig sin Forbindelse med Guddommen bevidst, og hans Styrke eller Svaghed beror paa, om han holder denne Forbindelse hellig og ukrænkelig, eller om han bryder den.

Alle vore Ulykker kommer fra vor Følelse af Uoverensstemmelse med Uendelighedens Udspring. Bekymring, Angst og Uro er utvetydige Beviser paa, at vi har mistet vor Forbindelse med Gud, er kommen bort fra de hjemlige Stier, ud af Harmoni med Uendeligheden, med det store Livsprincip.

Naar vi føler vort Samfund med ham, naar vi bliver os denne guddommelige Forening fuld bevidst, vil alle vore

Ulykker fly, vore Sygdomme læges og vore Synder borttages; ny Kraft tilføres os; vort Mod og vor Fortrøstning mangedobler vore Muligheder.

Ingen varig, attraaværdig Fred og ægte Lykke findes borte fra det *bevidste Samfund med Guddommen.* I det ældes vi aldrig. I Stedet for at gaa tilbage med Aarene, fornyer vi stadig vor Ungdom og skrider uafbrudt frem mod større Velsignelser. Intet kan afbryde vor Forbindelse mod Guddommen, skille os fra Gud, uden *Synd.* I samme Forhold som vi mister de Egenskaber, der udgør den guddommelige Natur, som vi er Arvinger til — Retfærdighed, Sandhed, Fred og Kærlighed — i samme Forhold brydes Strømmen mellem Gud og os.

DIGT.

Dybt hælder nu det gamle Aar,
træt ganger det til Hvile,
vi haaber bedre nye Kaar
maa i dets Fodspor ile.
Alt hvad det bød af ondt og godt
er os en hjælpsom Lære,
fra Hytten indtil Kongens Slot
vil det til Gavn os være.

Og for alt skønt vi tappert stred,
som vi af Hjertet hued,
dybt i vort Indre bragte Fred
naar vi i Braaddyb skued;
lad aldrig Mørket trænge sig
ind paa Din Vej hernede,
lad Lysets Væld betage Dig,
Din Evighed berede.

W. Müller.

INDHOLD:

Indledningstalen af Præs. Heber. J Grant 369
Jule-Tanker 375
Om Stamtavler fra Skandinavien 377
Menneskets Afspejling 379
Digt 380

Udgivet og forlagt af CARL E. PETERSON, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).